

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **B. A. J.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 8. 2004, č. j. 15 Az 574/2003 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 1. 2. 2005 napadá stěžovatel shora označený rozsudek, kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 1. 2003, č. j. OAM-227/AŘ-2002, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí o neudělení azylu stěžovateli a kterým byl zamítnut jeho rozklad proti tomuto rozhodnutí.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označený rozsudek krajského soudu byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastížen, uložen dne 30. 11. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc, vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považován pátek 10. 12. 2004.

Kromě shora uvedeného je ze soudního spisu dále patrné, že Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 18. 3. 2005, č. j. 15 Az 574/2003 - 32, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil své zastoupení advokátem a předložil plnou moc v řízení o kasační stížnosti. Současně jej poučil o tom, že v případě nevyhovění této výzvě soud jeho podání odmítne. Stěžovatel na uvedenou výzvu, kterou obdržel dne 5. 4. 2005, ve stanovené lhůtě nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení zastupovat, krajskému soudu nepředložil.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle odst. 3 citovaného ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Dle písm. b) citovaného ustanovení nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně.

Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti, byl pátek 10. 12. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 27. 12. 2004, neboť pátek 24. 12. 2004 byl svátek. Kasační stížnost byla osobně doručena Krajskému soudu v Ústí nad Labem až dne 1. 2. 2005. Na tomto faktu nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovateli byl předmětný rozsudek vydán k jeho žádosti osobně u krajského soudu dne 24. 1. 2005, neboť se tak stalo až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro včasné podání kasační stížnosti.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl jednak z důvodu, že stěžovatel není zastoupen advokátem a nemá ani vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie, a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn a proto nelze v řízení pokračovat, jednak z důvodu, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla stěžovatelem zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu